

na mne, da Krysta rany rycja
sa mne. Ja krobly du!

6. Ja ktebi du! Stvor cijstu
wutrobu, daj Ducha swjateho;
twar we mni ty sei, Bojo,
swjatnizu, so swjernosz sjetwi
so. Daj mož, so na Jezusa
ladam, na tebi wišam, tebe
žadam. Ja nowy du!

7. Ja ktebi du! Ty swjaty,
swjaty sny a połny kraſnoszje!
Płodź pokornosz do mojej wu-
troby, to, Bojo, proschu cje!
Daj, so bych schitku hordosz
hidzit, a stajnje rad so mały
widzit! Ja niski du!

8. Ja ktebi du! Cjin duschu
scjerpliwu, dyž džitwne somnu
džesch; nech reknu ja wsboju a
wnesboju: „Raj Boh je, zu
ja tež!“ Ja na to saloju so
wjernje, ton mudry Botz me
wodzi grojernje. Ja swolny du!

9. Ja ktebi du! Me, swjerny
pschecjelo, psched padom sa-
khowaj. Dyž bljeda ſmercž
bdje pschiblijowacj so, mi po-
nu wjeru daj. Nech tedom
rjeh me nesakama; nech reknu,
dyž so woko lama: Ja ktebi
du!

K — n.

686.

Wo soll ich hin? wo aus und an?
Woß: O Jesu, swjetlo živenja ic.

Dje, Bojo, wobwrocjicj so
zu? Ja steju njetk na rospucju.
Cjeter rumna, wele khodjena a
wuski pucj so widjicj da.

2. Poj, wola swjet, poj
somnu w, jow namfasch lute

węgeli! Haj, frej a cijeko
wotmolwi, jow sloschka džesch,
jow ſobu dži!

3. Me towarzchojo wobba-
dža, fiž swjeta kroblje wujija.
Laj, cjrody sloschtne, wegele!
Ja ſobu du, djež schitko dje!

4. Schto ſkyschu pak? ſchto
wuladam? ſchtu wola me tak
lubje tam? Schtu kſchiža zeich
tam posbjene a krou ſcicjo
wabi me?

5. Moj Sbožnik, Jesus
Krystus, ſam na wuskim pu-
cju ſteji tam; ton, fiž je ſa
mne moreny, ton wola połny
luboszje:

6. Cjeku, wumoz duschu, a
poj ſem, tam kheli džesch kym
ſhubenym! O lož, fiž duschu
postroži! O styse! ja ſym we
ſtrachoszi.

7. Duž wołam: Gsmil ſo
nademu, moj Jesu, ſo ſo ne-
ſhubju! Psched rumnej drohu
ſwarnuj me; ja ſobu du, djež
cijesno je.

8. Nech swjetny lud ſo ſmje-
je mi, ja ſawostanu pschi tebi;
nech druzh rjehi lubuju, ja,
lubn Jesu, ſtobu du.

9. Bydž, Kneže, ty moj wo-
bjer ſam na pucju, ketryž khod-
jicj mam. Schje nastorki ty
pschewinesch; ja ſtobu du, ty
predn džesch.

10. Duž nech tež hukto psches
cjernje ta wuska ſchcjeschka we-
dje me, ſchak na nej tola tebe
mam, a ſtobu du ja knebeszam!

K — n.